

Kan du pode kaktus?

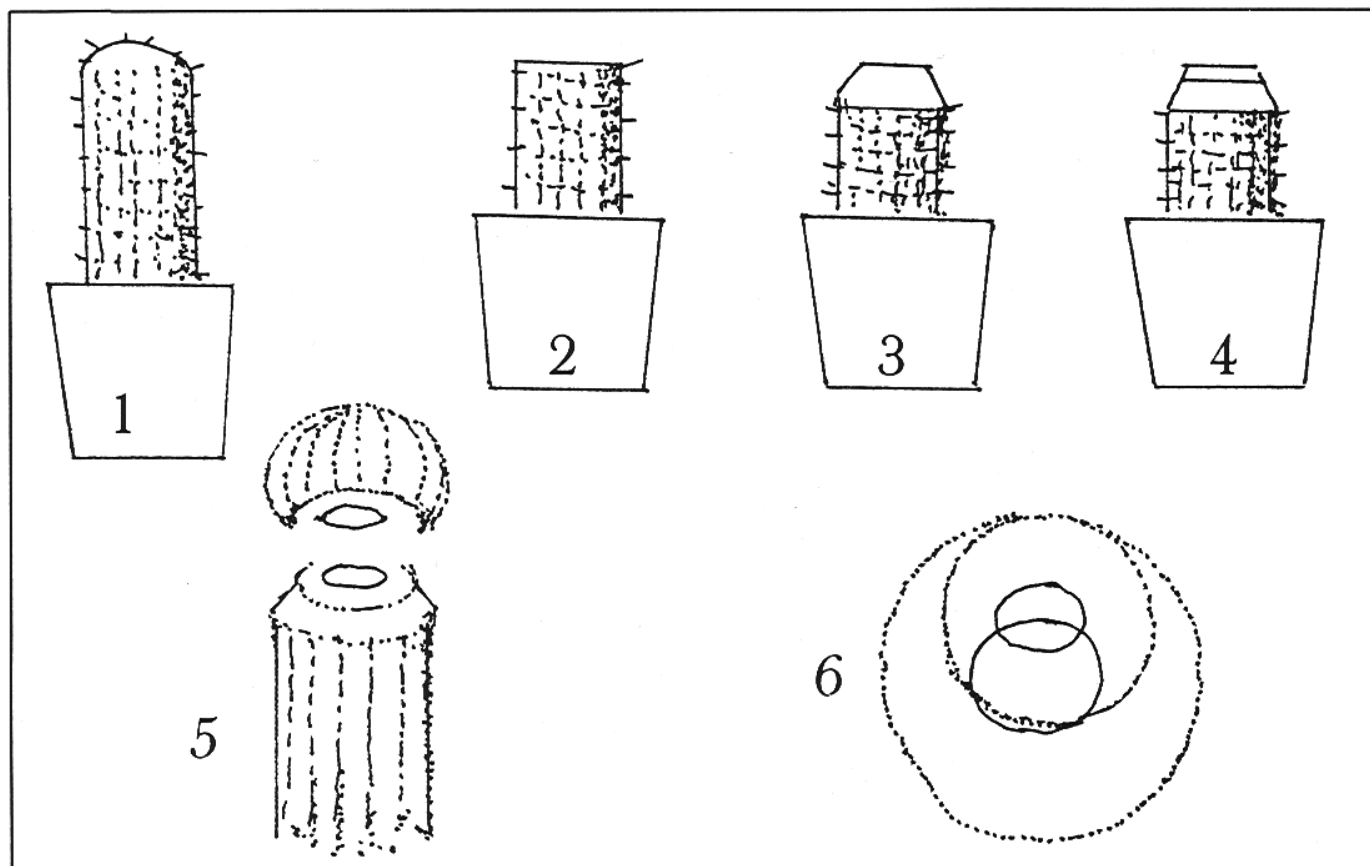
- det er nemlig en stor fordel, hvis man vil redde en kær kaktus, som er begyndt at rådne forneden. Det skal helst være i sommerhalvåret for at kunne lykkes.

Med en skarp kniv, helst en skalpel fra apotek eller materialist, skærer man den syge kaktus i skiver nedefra og opfejer, indtil man kun har en helt frisk rest af plantens top tilbage. Vær ikke mindst opmærksom på, at der ikke er misfarvede karstrenger på snittet. Disse ses som små mørke pletter. Dygtige planteavlere steriliserer deres skalpel. Det har jeg hidtil ikke gjort. Hvis det meste af planten er frisk, vil man næppe pode, men tørre nogle dage og stikke den for at få den på egen rod. Er der derimod kun lidt frisk plante tilbage, er det bedst at pode den på et egnet »underlag«. Underlaget kan være en slank *Trichocereus*, en *Eriocereus jusbertyi* eller et stykke af Nattens Dronning, som man har fået til at slå rod. *Hylocereus*, *Myrtillocactus* og andre var-

mekrævende underlag frarådes, da de nemt dør. De fleste samlere vil kunne rådgive dig her, evt. sætte dig igang med et par underlag. Nogle samlere bruger de bekendte »unger« af *Echinopsis* med udmærket resultat.

Underlaget, altså den plante, man vil pode på, holdes fugtigt, i god vækst. Underlaget skæres ned i passende højde, de øverste areoler skæres af, og der skæres en tynd skive af, som foreløbig bliver liggende oven på underlaget for at holde snittet rent og fugtigt. Skiven kan hurtigt fjernes (se figur 1,2,3,4).

Nu efterser man snitsårene på underlag og ædelris, det vil sige den plante, der skal podes. Snittene skal være jævne, og de to ringe helst nogenlunde lige store. Er de ikke det, skal ædelriset sættes forskudt på underlaget, sådan at de to ringe krydses (se figur 5 og 6).

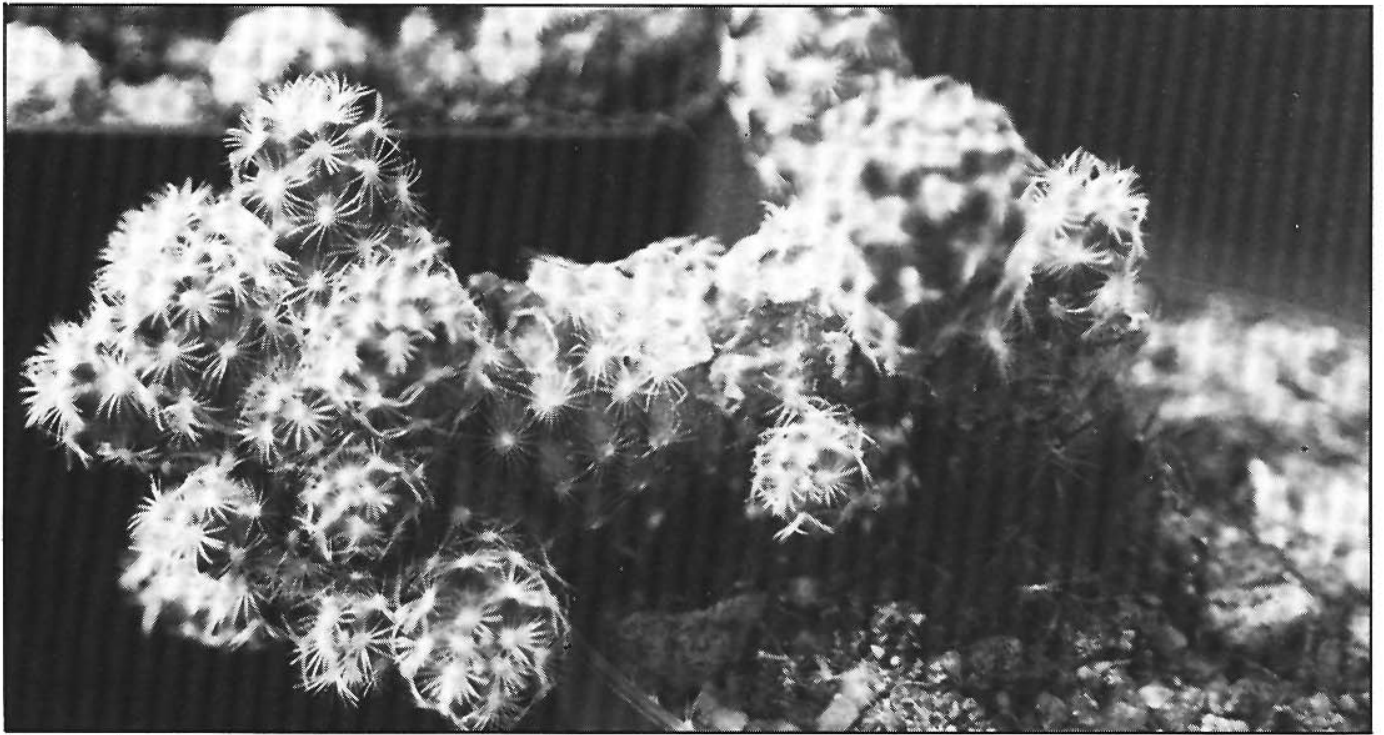
2 sjældne *Mammillaria* (*goldii* + *mieheana*) fastgjort med elastik og tape.

Nu skærer man en tynd skive af ædelriset, fjerner skiven på underlaget og sætter hurtigt de to planter på hinanden. Der fastgøres med elastikker eller selvklæbende tape. Pas på: elastikker kan skære et blødt ædelris itu, og bruger man tape, bør man først lægge et lille stykke køkkenrulle over ædelriset, ellers kan det være svært ikke at rive ædelriset itu, når tapen fjernes senere. Man bør øve sig på en ligegyldig plante først, øvelsen kommer snart. Er ædelriset for højt, vil det let vælte. Istedet for at stive det af, foretrækker jeg at dele det i 2-3 dele og lave 2-3 podninger. Sådanne podninger kan man som regel bytte med. I de dage, sammenvoksningen sker, sættes planterne i en skål vand i skyggen. Den podede plante forsynes med navn og podedato. Efter fire dage fjernes forsigtigt elastikker eller tape, og efter et par uger vurderer man, om podningen synes at være lykkedes. Er den ikke det, kan man som regel nå at pode en gang til. Den top, man har skåret af underlaget, vil kunne tørres og danne rod, altså bruges igen som underlag. En kraftig kaktustorn eller to kan bruges til at holde ædelriset fast under podningen. Se foto, hvor tornen også holder elastikkerne på plads! Særlig fingersnilde kræver det at pode bittesmå frøplanter, princippet er det samme, det fremmer væksten kolossalt, men er ikke lykkedes for mig - et tidligere medlem havde en ret stor produktion af sjældne kaktus på denne måde. Også bladkaktus kan

podes med held - her har jeg ligeledes hidtil haft for mange tommelfingre! Da Jens Jensen i Sminge havde sit gartneri, havde han et stort »forhæng« af podede påske- og novemberkaktus i forskellige farver. Måske nok unaturligt, men særdeles elegant og med mange blomster. Planterne var podede på Nattens Dronning.

Nypodet *Austrocylindropuntia clavaroides*.

Mam. saboe - podet moderplante, ganske deform.

Podning er mest en nødhjælp. Alene den røde *Gymnocalycium* og et par andre kaktus uden bladgrønt kan kun leve som podede, da de lever af det bladgrønt, der findes i underlaget. Dette underlag må derfor naturligvis ikke dækkes af jord. Podede kaktus vil som regel modtage væske og næring til overmål fra underlaget med dets kraftige rødder. Dette fænomen medfører, at især tyndhudede kaktus kommer til at virke oppustede. Skærer man senere disse oppustede planter af, tørrer dem og sætter dem på egen rod, bliver de normale igen.

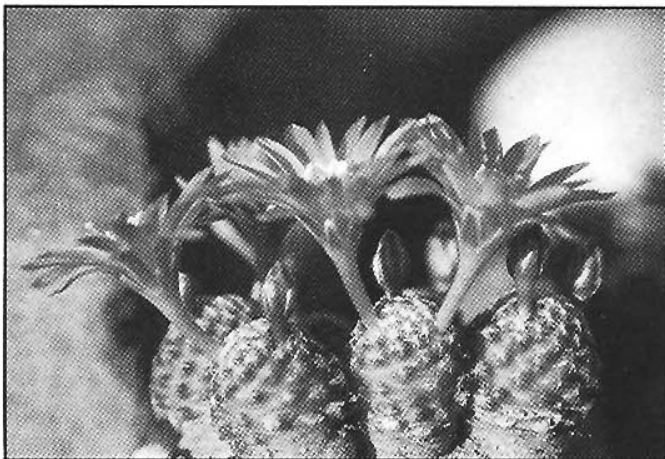
Her i samlingen har jeg til formeringsbrug nogle få, podede moderplanter. Ved at skære toppunktet af søger jeg at tvinge moderplanten til at danne side-

skud, som jeg afskærer, tørrer og stikker, når sideskuddene har en passende størrelse. Moderplanten bliver naturligvis ganske deform (se foto). Ret mange sideskud danner rod. To sjældne kaktus, købt i år som podede, har jeg med nogen bæven skåret midt over og podet det øverste i håbet om at få sideskud dannet på stubben - af *Mammillaria goldii* har jeg nu en podet plante og en ditto stub med mange små sideskud. Af *Cochiseia robbinsorum* har jeg nu en podet plante og en ditto stub med mange små sideskud. Måtte begge planter få mange sunde børn! Nogle kaktus blomstrer mere villigt som podede, andre gør det ikke.

Kaktusslægten *Blossfeldia* er en lille perle fra tynde jordlag i stor bjerg højde, vant til kulde hver nat og dug hver morgen. Med deres svage rødder kan de slet ikke trives blandt de andre kaktus i vore drivhuse, hvorfor de som regel dyrkes podede. Disse podede planter ser desværre meget anderledes ud end de i naturen, tilmed er de en af de røde spindemiders livretter. En anden livret er ovennævnte *Cochiseia*, hvilket har kostet mig to døde eksemplarer.

Ovenstående var lidt løst og fast om podning og podede planter. Jeg kan anbefale enhver at anskaffe passende underlag, skalpel og en stor pincet - de syge planter, der skal reddes, skal nok snart dukke op! God fornøjelse!

Axel Anso

Mam. goldii - her på egen rod.

Foto: Jørgen Mortensen